

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Ansvarshavende: Otto Gornitzka.
Forretningsfører Sparekassens Ridder
Trykt i Allinge Røgtrykkeri.

Avertissementsprisen er pr. Pottitille
for Inserater paa Forsiden 15 Øre.
Almindelige Annoncer 1. Gang 10 Øre
efterfølgende Gange 5 Øre.

Nr. 171

Fredag den 5. Januar 1917

5te Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

trykkes i et Antal af mindst 1600 Exempl.
og forsendes gennem Postvæsenet i Allinge.
Sandvig, Olsker, Rutscher, Rø og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

har den største Udbredelse i Nordre Herred
bliver læst i ethvert Hjem og egner sig der-
for bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aflysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 1 Kr. halvaarlig.

Lille Ruster.

—o—
Af Selma Lagerlöf.

Sluttet.

Imidlertid kørte lille Ruster om i
det forrygende Vejr. Han kørte fra
Gaard til Gaard og spurgte, om de
ikke havde Arbejde til ham, men
ingensteds blev han modtaget. Man
bad ham ikke engang indenfor. —
Her havde man hele Huset fuldt af
Fremmede, og dér skulde man netop
rejse bort i Morgen den Dag. „Kør
til Naboene“, sagde de alle sammen.

Det fik være, at han kom og øde-
lagde et Par Søgnedages Hygge for
dem, — men ikke Juleaften! Det
var kun en Gang om Aaret Juleaften,
og den havde Børnene gaaet og
glædet sig til lige siden Høst. Man
kunde da ikke sætte den Fyr til et
Julebord, hvor der var Børn tilstede.
Tidligere havde man gerne set ham,
men ikke nu, efter at han var be-
gyndt at drikke. Hvor skulde man
ogsaa have gjort af ham? Folketuen
var for simpel og Gæsteværelset for
fint til ham.

Ogsaaledes fik lille Ruster Lov
at køre fra Gaard til Gaard i det
forrygende Vejr. Hans vaade Kne-
belsbart hang ham slapt ned over
Munden, hans Øjne var rødsprængte
og malte, men Brændevinen var som
blæst bort af hans Hjerne. Han be-
gyndte at undre sig og forbavses.
Var det muligt, var det virkelig mu-
ligt, at slet ingen vilde tage imod
ham?

Og med eet saa han sig selv saa
ynkelig og forfalden, som han var,
og han forstod, at han var Menne-
skene en Vederstyggenhed. Med
mig er det forbi, tænkte han. Det
er forbi med Nodeskrivningen, med
Fløjten. Ikke en Sjæl paa Jorden
har Brug for mig mere, ikke een
har Barmhjertighed med mig.

Snestormen tivrivlede og fæg, fej-
ede Snedriver væk og fejede dem
sammen igen, tog en Snebunke i
Favn og valsede hen over Marken
med den, løftede en Flage højt imod
Sky og jog en anden ned i et Hul.
„Ja, saadan gaar det, saadan gaar
det“, sagde lille Ruster; „saalænge
man farer og danser er det bare
Plasér, men naar man skal ned i
Driven, puttes ned og gemmes hen,
saa er det Sorg og Bedrøvelse.“ —

Men med skal alle, og nu var det
hans Tur. At tænke sig, at nu var
det forbi —!

Han spurgte ikke længer om, hvor
Karlen kørte hen. Han syntes, at
han kørte lige ind i Dødens Land.

Lille Ruster brændte ingen Guder
paa den Rejse. Han forbandede
ikke Fløjtespillet eller Kavallerlivet,
han tænkte ikke, at det vilde have
været bedre for ham, om han havde
pløjet Jorden eller syet Sko. Men
derover jamrede han, at han nu var
et opslidt Instrument, som Glæden
ikke længer kunde bruge. Han an-
klagede ingen, for han vidste, at
naar Valdhornet har slaaet en Revne
og Guitaren ikke holder Stemning
mer, saa maa de væk. Han blev
med eet en saare ydmyg Mand. —
Han tænkte, at nu — Juleaften —
blev det forbi. Sulten eller Kulden
vilde gøre det af med ham, for han
forstod ingenting, duede til ingen-
ting, og havde ingen Venner.

Saa holder Slæden, og der bliver
pludselig lyst omkring ham, og han
hører venlige Stemmer, og der er
nogen, der hjælper ham ind i en
varm Slue. og der er nogen, der
tylder varm The i ham. Pelsen
bliver trukket af ham, der er flere,
der siger højt, at han er velkommen
og varme Hænder gnider Liv i hans
valne Fingre.

Han blev saa forlumlet derover,
saa det varede et helt Kvarter, før
han kom til sig selv. Det var ham
fuldstændig ufatteligt, at han var
kommen tilbage til Løfdala. Han
havde slet ikke mærket, at Karlen
var bleven ked af at køre om i U-
vejret og var vendt hjem.

Ikke heller forstod han, hvorfor
han nu blev saa godt modtaget i
Liljekronas Hus. Han kunde jo ikke
vide, at Liljekronas Hustru følte,
hvor tung en Rejse han havde gjort
denne Juleaften, naar han var ble-
vet vist af ved hver eneste Dør,
som han havde banket paa. Hun
havde faaet saa dyb Medlidenhed
med ham, at hun havde glemt sin
egen Bekymring.

Liljekrona blev ved med sit vilde
Spil inde i sit Værelse. Han anede
ikke, at Ruster var kommen og sad
med hans Hustru og Børn inde i
Salen. Tyendet, som ellers plejede
at opholde sig der den hellige Af-
ten, var flygtet ud i Køkkenet fra
Pinagtigheden inde hos Herskabet.

Husmoderen var ikke sen til at
give Ruster noget at tage Vare paa.
„Ja, Ruster hører jo nok“, sagde
hun, „at Liljekrona tænker ikke paa
andet end at spille og spille hele
Aftenen, og jeg skal se efter Bor-
det, mens det bliver dækket, og ef-
ter Maden. Saa Børnene er helt
overladte til sig selv —, Ruster
kommer til at tage sig af de to
mindste her!“

Børn var den Slags Væsner, som
Ruster sjældnest havde omgaaedes.
Han havde hverken truffet dem i
Kavallerfløjen eller i Lejteltet, hver-
ken paa Gæstgivergaarde eller paa
Laudeveje. Han følte sig næsten
fløv overfor dem, vidste ikke, hvad

han skulde finde paa at sige, som
som kunde være saadan . . . pænt
nok til dem.

Saa tog han sin Fløjte frem og
lærte dem, hvorledes de skulde
sætte Fingrene paa Klapperne og
Hullerne. Det var en fire Aars og en
seks Aars Dreng; de fik sig en Lek-
sion i Fløjtespil, og den interesserede
dem højlig. „Se det er A,“ sagde
han, „og dette er C; og saa tog han
Tonerne. Men saa vilde Børnene
have at vide, hvad det var for et A
og et C, som skulde spilles.

Ruster tog Nodepapir frem og
kradsede et Par Noder op.

„Nej,“ sagde de, „det er galt!“ Og
de afsted efter en ABC-Bog.

Saa begyndte lille Ruster at høre
dem i Alfabetet. De baade kunde
og ikke kunde det. Det var lidt
sløjt med Kundskaerne. Ruster
blev ivrig, fik Drengene op en paa
hvert Knæ, og gav sig til at under-
vise. Liljekronas Hustru gik ind og
ud og hørte helt forundret til. Det
var som bare Leg. Børnene lo hele
Tiden; men lære gjorde de.

Ruster blev ved en Stund, men
han var ikke rigtig med i det, han
havde for. Han sad og grubliserede
over Tankerne fra før inde i Uvejret.
Dette var jo hyggeligt og godt, men
med ham var det nu alligevel forbi.
Han var opslidt, skulde kastes bort.
Og bedst som han sad, for han med
begge Hænder op for Ansigtet og
brast i Graad.

Liljekronas Hustru kom hurtig hen
til ham.

„Ruster“, sagde hun, „jeg forstaar
nok, at han tænker, at nu er det helt
forbi med ham. Det gaar ikke mere
for ham med Musikken, og han øde-
lægger rent sig selv med Brændevi-
nen. Men det er nu alligevel ikke
forbi, Ruster!“

„Jo“, hulkede den lille Fløjtespil-
ler.

„Ser han — at sidde, som nu her
i Aften med Smaafolk . . . det var
noget for ham! Dersom han vilde
lægge sig efter at lære Børn at læse
og skrive, saa vilde han igen blive
velkommen alle vegne. De er ikke
ringere Instrumenter at spille paa,
Ruster, end Fløjte og Violin! Se
paa dem, Ruster!“

Hun stillede de to Smaafyre foran
ham, og han saa op, men missede
med Øjnene, som om han kunde
have set op mod Solen. Det var,
ligesom hans smaa, matte Øjne
havde ondt ved at møde Børnernes,
der var store og klare og uskyldige.

„Se paa dem, Ruster!“ gentog
Liljekronas Hustru.

„Jeg tør ikke!“ mumlede Ruster,
— for det var ham som en Skærs-
ild at se gennem de klare Børne-
øjne ind til de uplettede Sjæles Skøn-
hed.

Da lo Liljekronas Hustru højt og
glad. „Saa skal han faa Lov at
vænne sig til det, Ruster! Foreløbig
kan han nu blive et Aar i mit Hus
som Skolemester.“

Liljekrona havde hørt sin Hustru
le og kom ud fra sit Værelse.

„Hvad er det?“ spurgte han.
„Hvad er det?“

Strømmen.

Tilgnet min Mor.

Som en Strøm, som en Bæk,
der vil Havbredden naa,
og som svulmer af Kilder og Regn, til den kæk
bryder ud af en Snævring og bliver en Aa —
var mit Liv til det fyldtes af Styrke og mærked sig selv
glide ud imod Evigheds Hav, som en vej bunden Elv.

Og der klang paa dens Vej
mangen kildelin Sang,
Sang af Strømmen, der klukkede mod Bredden i Leg,
og af Bække, der kædt i dens Flodleje sprang —
til den følte sin Skæbne: som Led i et Skabelsesværk
blot at glide og mættes af Kilder og vokse sig stærk.

Og den banded sig Vej
— Stund for Stund — Dag for Dag,
mens den gravede langs Skrænterne frem af mit Jeg
længe bortgængte Ting i uanede Lag,
og jeg saa, jeg var selv bygget op af forskellig Slags Jord,
der blev blottet hvert Sted, hvor mit Liv skar sig dybere Spor.

Rind blot fremad, du Strøm
— du skal gøre dit Værk,
thi dit bugtede Løb er en højeres Drøm!
planløs blev du dog planlagt af én, der er stærk.
Paa hans Bud skal du grave af Skrænternes lagdelte Ler.
Bær det frem imod Evigheds Hav —: det skal bundfældes dér.

Christian Jørgensen.

„Ikke andet,“ sagde hun, end at
Ruster er kommen tilbage, og at
jeg har sat ham til at være Skole-
mester for vore Smaadrengene.“

Liljekrona stod maalløs. „Men
tør du,“ sagde han endelig, „hvor
vover du, —? Har han lovet at holde
op med . . .?“

„Nej,“ sagde hun, „Ruster har in-
genting lovet. Men der bliver meget,
han kommer til at tage sig i Agt
for, naar han hver Dag skal se
små Børn i Øjnene. Havde det
ikke været Jul, saa havde jeg vel
ikke turdet vove det: men naar Vor-
herre turde sætte et lille Barn, der
var hans egen Søn, ind imellem os
Syndere, saa tør vel ogsaa nok jeg
lade mine små Børn redde et Men-
neske.“

Liljekrona kunde ingenting sige;
men det drog og sitrede i hver Rynke
i hans Ansigt, som det altid gjorde,
naar han hørte om noget stolt eller
storslaaet.

Saa kyssede han sin Hustru paa
Haanden saa fromt som et Barn,
der beder om Forladelse; og han
kaldte højt: „Alle Børnene skal kom-
me hen og kysse Moder paa Haan-
den!“

Det gjorde de, — og saa fik de
en lykkelig Jul i Liljekronas Hjem.

Lad Børnene lære et Haandværk!

—o—

I „Dansk Arbejde“ skriver en In-
sender følgende:

Igenom hele den sidste Menne-
skealder har det desværre været saa-
dan herhjemme, at saa snart der
var en lille Smule opvakt — saa
skulde han „lære“. Han skulde
have Præliminæreksamen, være Jern-
banemand, Toldassistent, Lærer eller
maaske endogsaa Præst.

Den Periode bør nu være forbi.
Det bør ikke være mere „fint“ at
være Akademiker og tage Filosofi-
kum end at være Haandværker.

Der er mange „Akademikere“, som
bittert har angret, at han ikke i sin
Ungdom fik lært et nyttigt Haand-
værk. Hans dumme Forældre syn-
tes det var „simpelt“, at han — med
de gode Kundskaer, han havde —
skulde blive Haandværker. Det viste
sig hurtigt, at havde Sønnen blot
kunnet et ordentligt Haandværk,
havde han klaret sig bedre i Livet,
end Tilfældet blev.

En udviklet Forstaaelse og grund-
dig Uddannelse har sin Værdi i alle
Livets Forhold. Har man dertil en
god Skoleuddannelse er man ud-
mærket rustet til at tage Kampen op
i Livets Skole. Danmark har efter-
haanden tilegnet sig alle Betingel-
ser for at blive et Foregangsland
paa Haandværkets og Industriens
Omraade. Mestrene skal blot for-
slaa at udnytte disse Betingelser.
Og Mestrene skal først og fremmest
se at faa de Fordomme imod sit
eget Haandværk pillet ud af Hove-
det. Har Mester selv en Søn, der
har gode Forstandsanlæg — ja, saa
siger Mester til sig selv: Min Søn
skal være noget fint, han skal læse,
han skal være Embedsmand . . . !
Af den opvakte og flinke Mesterson
bliver der saa maaske kun en maa-
delig Embedsmand, medens der
kunde være blevet en brilliant Haand-
værksmester-ud af Drengen.

Følgen af denne Tankegang fra
Mesterens Side er da den, at det er
simpelt at være Haandværker, og
man skal mindst have Realeksamen
for at kunne hævde sig her til Lands!
Denne Betragtning bør forsvinde hur-
tigitst mulig fra enhver Mesters Hori-
sont, og det maa gaa op for ham,
at det, at lade Børnene lære et Haan-
værk, er af stor Værdi for dem, og
det er af større Værdi for ham selv

at lære dem det godt. Naar denne Krig en Gang er endt, bliver der noget for det danske Haandværk at gøre og noget for den dygtige danske Haandværkssvend at prøve i de store Kulturlande, og det vil efterhaanden gaa op for dem derude og de herhjemme, at det ikke er ufor- eneligt med Værdighed, god Smag og Tone at lære et Haandværk.

Af Flæskets Historie.

—o—
Af N. Boesen
i „Østsjællands Folkeblad“.

Allerede i Oldtiden har Svinet været almindeligt Husdyr i Størstedelen af den gamle Verden, men det var dog ikke lige velset over alt. Oldtidens Ægyptere betragtede saaledes Svinet som et urent Dyr. Svinehyrderne blev i tidligere Tiders Ægypten betragtet paa samme Maade, som Rakkerne gennem hele Midtaldertiden og en god Stund længere betragtedes her i Danmark. De maatte ikke træde ind i noget Tempel, og deres Døtre maatte ikke ægte Mænd af højere Byrd.

Som bekendt spiser Tilhængerne af den mosaiske Tro endnu den Dag i Dag ikke Flæsk. Dette hidrører fra, at deres Lovgiver, Moses, der var bleven opdraget af Ægypterne, af dette Folk havde lært at holde Svinet for urent og som Følge deraf forbød Nydelsen af dets Kød. Da Moses levede for ca. 3400 Aar tilbage, kan man saaledes let slutte sig til, at det er lige saa mange Aar siden, at Jøderne har smagt Svinekød.

Vort tamme Svin nedstammer i øvrigt fra Vildsvinet, og trods Ægypternes og Jødernes Fordomme mod dette Dyr gik det dog sin Sejrs- gang gennem Landene, hvor andre Folkeslag boede.

Her i Danmark har Svinet — og dermed Flæsket — en saa gammel Historie, at det er med i Gudesagene. Kæmperne i Valhal skulde jo daglig spise Flæsk at den stadig fornyede Galt Særimmer eller Schrimmer. Talrige Fund af Svineknogler i Sjællands Gravhøje fra den yngre Stenalder fortæller da ogsaa om Svinets Tilværelse her i Landet i hine fjerne Tider.

Svineholdets Betydning for Midtaldertidens Befolkning her i Danmark fremgaar paa mange Maader af Datidens Lovgivning. Skoven skyldssattes saaledes efter det Antal Svin, der kunde fødes i den, og der var Straf for Opsamling af Nødder og Olden i Skove, der benyttedes til Underhold af Svin.

Skovenes Olden spillede i det hele en ganske overordentlig stor Rolle ved Svinenes Underhold. I Følge C. Christensen: Agrarhistoriske Studier var der i Aaret 1532 tyve Tusind Svin paa Olden i Frederiksborg og Kronborg Len. I 1630 var der endog 70,000 Svin paa Olden i Antvorskov Birks Skove, og i Vordingborg Len, hvortil store Dele af Østsjælland hørte, var der i 1650 11,000 Svin paa Olden i Skovene.

Naar der indtraf oldenfaltige Aar, blev der paa de kgl. Gaarde anvendt lidt Sæd til Fodring, men dette var langt fra almindeligt. Og de Levesvin, der stadig gik i Skoven, fik i meget strenge Vintre lidt Hjælp til Føden i Form af Rugavner og svangert Korn.

Man ser heraf, at der i hine Tider blev produceret en Mængde Flæsk her i Landet, men Forbruget af denne Vare var ogsaa umaadeligt. Paa Frederiksborg fortæredes saaledes i 1599 ikke mindre end 3500 Svin, hvis Kød og Flæsk var tillavet paa forskellig Maade. Og paa Antvorskov spiste 53 Personer i Aaret 1609 nøjagtig 325 Sider Flæsk, 120 Svinehoveder og lige saa mange Svine-

rygge foruden en rigelig Mængde af andre Sulevarer. Man skulde tro, at der ikke har været en eneste Aften, hvor nogen af dem har lagt sig til Ro med en sullen Mave.

Hvad Papir kan anvendes til.

—o—
En amerikansk Papirekspert har nylig i en Artikel i „The Paper Mill“ givet et interessant Indblik i, hvad Papir for Tiden bruges til. I det moderne Amerika er man nemlig naaet længere end i noget andet Land med Hensyn til Papirens Anvendelse som Raastof.

Papirets Anvendelse til Æsker, Kasser, Kufferter etc. er velkendt. Mindre kendt tør det derimod f. Eks. være, at Pølse-„Skind“ nu laves af Papir, at Pølser i Papirsmager godt, at den Slags Pølser fragtes i Papiremballage og kan opbevares i Iskabe af Papir, og serveres paa Papirtallerkener. Paa Bordet ligger Papirservietter og efter Bordet ryger man sin Cigaret, der rulles i Papir. Pigen vasker Sølv- tøjet i et Papirfad, tørrer det med en Papirklud og et Papirhaandklæde. Stolesæderne kan ogsaa være af Papir og Flasker, Skaale og Kopper af Papir kan ogsaa være i Brug i en saadan up-to-date-Husholdning.

I Barneværelset vil man finde, at Tæpperne paa Sengen er af Papir og at Legeøj af Papir ligger strøet rundt omkring.

Hvordan Papiret kan staa sig mod Vand? Jo, ved at præpareres med Svovlsyre. Papir, tilberedt paa denne Maade anvendes bl. a. til at beskytte Is mod for hurtig Smeltning, paa samme Tid som det kan anvendes til Klæder, der beskytter mod Kulden. Sidste Vinter brugtes der endog Strømper af Papir af Soldater i Europa.

Med Fabrikation af Papirblomster er nu en betydelig Industri beskæftiget. Hatteskygger laves ogsaa af Papir; forøvrigt er der et Utal af Smaartikler, saasom Værktøjsskaffer, Spoler, Traadruller, Piberør og Mundstykke etc., som laves af vulkaniserede Fibre, bestaaende af almindeligt Papir, behandlet med Zinkklorid. Papir kan, præpareret paa den rette Maade, blive omtrent lige saa haardt som Jern.

Papirets Anvendelse til elektriske Isolatorer er velkendt; Skorstene af Papir er derimod noget nyt og mindre kendt. Ligesaa lidt kendt er Papirets Anvendelse til Vognhjul. Baade af Papir er derimod ikke længer nogen Kuriositet. Papirgarn og Papirtraad forekommer ogsaa mere og mere.

Krigshaver.

—o—
En af de Foranstaltninger, man i Tyskland har truffet som Modtræk mod Englands Blokade, er Opdyrking af hidtil ubenyttede Jorder som Haver.

Hvor meget Jord der paa denne Maade er blevet opdyrket lader sig naturligvis vanskelig bedømme; men at det drejer sig om meget store Arealer, fremgaar af den — iøvrig mangelfulde — Statistik, som høves. Alene i Kongeriet Sachsen er 5½ Million Kvadratmeter taget under Dykning, og en Række paa 43 Storbyer udenfor Sachsen har stillet ialt 14½ Million Kvadratmeter Jord til gratis Benyttelse som Haver for deres Beboere. De største Arealer falder paa Hamborg (2,4 Mill. Kvm.), Berlin (2 Mill. Kvm.), og Essen (1,9 Mill. Kvm.). Lægges hertil 17½ Million Kvadratmeter ubenyttet Jord, som de preussisk-hessiske Statsbaner har solgt til Raadighed for Hvededyrking, giver dette

et nyopdyrket Haveareal paa 37½ Million Kvadratmeter, og hvis Anslaget for Sachsen nogenlunde har forholdsvis Gyldighed for den øvrige Del af Landet, maa Tallet mange dobles.

Det er ingenlunde alle i Tyskland, som med venlige Øjne har set paa denne Krigshavebevægelse, — det drejer sig mest om Smaaahaver paa 300 Kvadratmeter; men Bevægelsen har dog sikker tilfældet store Mængder af Grøntsager og Kartofler, og frem for alt har den udviklet i store Kredse af den tyske Befolkning vakt en Interesse for Havedyrkning, der vil blive af stor Betydning for Fremtiden baade i økonomisk og i opdragende Henseende.

Skibsfarten i 1916.

—o—
Med 1916 udløber et af de mest bemærkelsesværdige Aar i dansk Skibsfarts Historie, mærkværdigt paa flere, men gennemgaaende glædelige Maader, selv om der maaske nok klæber adskilligt derved, som ikke lugter rigtig af frisk Saltvand.

1916 er Skibsfartens Gyldenaar. Næppe nogensinde før har dansk Skibsfart hjemsejlet saa store Summer — hvor meget er det umuligt at sige paa nuværende Tidspunkt, men at de betydeligt overgaar 1915, kan vist betragtes som givet. I 1915 indsejledes 225 Mill. Kr., og derefter vil det antagelig ikke være for højt regnet at sætte Beløbets Minimumsgrænse for i Aar til 275 Mill. Kr.

Vi ser i denne Forbindelse naturligvis borte fra, hvad der tjent paa Handelen med Aktier, hvilket jo kun er Værdier, der skifter Hænder indenfor Landets Græser. Et Blik paa Skibskurser er naturligvis ganske interessant; man ser dem variere fra 2500 til 100, d. v. s. man ser hele Rækken fra de gamle grundfæstede Rederier og ned til de nye Krigsføretagere, som staar og falder med de abnorme Fragter. Iøvrigt beegner Aaret en jævn Stigen i Aktiekursen, lige til den allersidste Tid, da Nedgangen synes at være indtraadt. Først skabtes Nedgangen af den forøgede U-Baads-Krig og senere er Fredsudsigterne kommen til. Naar Freden kommer, vil man antagelig se et Fald, som man aldrig før har kendt. Ellers har der i Aarets Løb kun været én Mislyd i Haussistersnes Glæde, nemlig da Direktør Cold udsendte sin Erklæring, der faldt som en Sten i en Myretue og for et Øjeblik forstyrrede Idyllen.

Hvad angaar selve Skibsfartens Rygrad, Handelsflaaden, da er den i Aarets Løb ikke forandret væsentligt. En Fremgang paa 15,000 Tons, fra 904,000 Tons til ca. 919,000 Br. Reg. Tons, faldt udelukkende paa Sejlskibene, hvilket kunde være et glædeligt Resultat, men som vist kun desværre betyder, at vor Flaade er forøget med en Del gammelt, i virkeligheden udtjent Materiel, som har levet paa de gode Tider, og som med disses Forsvinden vil op- høre med deres Virksomhed igen.

Det er store, men gamle Skibe, der har forøget vor Sejlflaades Værdi vist er bleven forringet ved Salg af en ikke ringe Del af vore sinna, men udmærkede Sejlskibe. Mange har solgt deres Skibe, lokkede af de høje Priser, og nu kan de ingen gens faa uden til langt højere Betaling. Thi alle Skibsværfter er optagne for lang Tid, og de mange Nystartninger findes foreløbig kun paa Papiret. Der er anbragt ca. 4½ Mill. Kr. i nye Skibsværfter, som foreløbig har lange Udsigter med at kunne træde ud i Livet. Intet Under, at adskillige af disse Ak-

tier staar under Pari, thi for de med nogen Virkning vil kunne deltage i Konkurrencen, vil vi rimeligvis finde os i en Konjunkturlavning, som ikke giver noget Udnytte. Andre af de nye Værfter er gamle, om- dannede Enmandsbedrifter, der nu sættes paa Aktier. Det har været en god, lønnende Virksomhed, der har kunnet betale Ejerens egen Dygtighed og Arbejdskraft. Hvorledes det nu vil blive, naar der skal lønnes et Par Direktører m. m., er vist en hel anden Sag.

Sø- og Assuranceselskaberne har floreret som ingensinde før, og utal- lige er de nye Selskaber, som dukker op — for snart at forsvinde igen; men alle har tjent godt.

Vilde man nu spørge, hvad det er, der foruden den store Fortjeneste kendetegner 1916 (som ogsaa 1915), saa er det den Omstændig- hed, at Skibsfarten er kommen frem af sin Ubemærkelighed og har vundet Almenhedens Interesse paa samme Maade som andre Erhverv.

Og dog ikke ganske endnu. Trods de glimrende Tider og de store Fortjenester, er Tilgangen til Søen saa langt fra at være stigende, at der tværtimod er Mangel paa Søfolk — baade Menige og Befalings- mænd. Efterat man nu har opdaget Skibsfarten som Erhverv, d. v. s. som Objekt og Kapitalanbringelse, maa det vel komme til, at man tager Søfarten med i Betragtning som andet Erhverv, naar unge Mennesker skal vælge en Stilling.

Naar saa alt det usunde er forsvundet, som Krigens har skabt, vil maaske Søfarten gaa en solid og sund Fremtid i Møde.

Vang.

—o—
(Sommerbillede).
Tilgnet Hr. Hans Holm.

Nu er det længe siden
jeg var der sidste Gang.
Da var der Sol paa Tagene
hver Dag var lys og lang.
— Bedst husker jeg en Sommer,
jeg var der som Gæst,
og for mit nge Øje
hver Dag var som en Fest.

Hver Aften saa jeg Solen
gaa ned og Dagen fly.
Hver solfyldt Sommermorgen
gav mig dens Guld paany.
Og Bølger lo og leged
og nynnede deres Sang
og op ad Skræntens Side
laa lys og gavmild Vang.

Hver Dag var som en Gave
af gode Hænder rakt
og jeg var Lykkens Yndling
med Aanderne i Pagt.
Jeg samlede friske Indtryk
og nye, sjældne Sten,
og drak af Sommerens Bæger
dens Glæde, rig og ren.

Jeg sprang af Sengens Tæpper
saa morgenfrisk og glad
og saa afsted til Havnen
for at faa et Morgenbad.
De Bølger var saa klare;
jeg husker mangen Gang,
jeg kravlede som en Gølle
langs Bundens brune Tang.

Og Muslinger sad klinede
op ad hver Bolværkspæl.
Jeg følte vokse i mig
en sølsom Havmandssjæl.
Saa kløvede jeg Vandet
med lange Svømmetag
og dukkede atter op til
den sollyse Dag.

— Og jeg gik langs ad Skinnerne
med Hammeren i Haand
og saa hvor Solen glimmed
i de lange, lyse Baand.
Og over Strandens Klipper
jeg sprang fra Sten til Sten,
med hver en Muskel spændt
i de unge, stærke Ben.

Med Hammeren jeg hugged
saa Gnisterne sprang
og Hjertet gav Genlyd
at Slaaets stærke Sang.
Jeg graved, som en Bjergmand
ned i en dunkel Skakt,

og sjældne ny Krystaller
blev i min Ransel lagt.

Og Havet sang mod Stranden
med sin lyse Sommerhu.
Det sang til Urtidsfjeldet:
— „Engang har ogsaa du
i træge Bølger væltet
dig som et Bølgehav.“
Men Klipperne stod mørke
ved Stranden og tav.

Fiskerne, de var som
en gammel Kæmpeslægt,
mod hvilken vor Tids Ungdom
syntes visen og defekt,
og Stedet laa saa uberørt
af Tidens Hu og Hej.
— Det var et nyskabt Eden,
der aabnedes for mig.

Jeg følte mig fornyet
i den lille By;
jeg kastede Tidens Vaner
og blev som skabt paany.
Hver Morgen steg jeg frejdig
af Havets salte Blaa
hver Aften frem af Jordlag
der i tusind Aar laa.

Fiskerlejet ser jeg,
som jeg har det kendt
med straatekte Huse
op ad den grønne Skrænt
— og hver en lille Have,
hver krum og bakket Stil
drager nu i mine Tanker
som Minder forbi.
Chr. Jørgensen.

Allinge Kirkenyt i December.

Døbte: 3: Stenh. Axel Henry Anderssons Datter Manghild Hilma Ida Andersson af Sandvig. Fisker Thorvald Julius Pedersens Datter Sofie Margrethe Pedersen af Sandvig. 10: Sparekasssekasser Hjalmar Ipsens Søn Paul Fini Hjort Ipsen af Allinge. 17: Maskinsnedker Herman Theodor Mortensens Datter Asta Mortensen af Allinge. Stenh. Jens Ludvig Larsens Søn Kaj Gotfred Larsen af Allinge. 25: Arbejdsmand Julius Anhemas Madsens Datter Edit Anhilma Egedia Karoline Madsen af Sandvig. Arbejdsmand Christen Thomsens Søn Johannes Christen Sonne Thomsen af Allinge-Sandvig Landdistrikt. Stenh. Valdemar Peter Olsens Datter Astrid Finne Ols- sen af Allinge.

Ægteviiede: 17: Eukemand, Hans Matthis Kofod og Pige Ellen Margrete Larsine Kofod, begge af Allinge (i St. Ols Kirke). 26: Ek- straportør, Ungkarl Arvid Christian Andersen af Rønne og Pige Dagmar Marie Jensen af Allinge. Ungkarl, Tjenestekar af Olsker Vilhelm Andreas Jøns Vinberg og Pige af Al- linge Gerda Mathæa Anker.
I Allinge Sogn fødtes i Aaret 1916 af Mandkøn 24, af Kvindekøn 25, ialt 49. Døde af Mandkøn 13, af Kvindekøn 14, ialt 27, altsaa 22 flere født end døde. Konfirmerede 20 Dreng og 21 Piger. Kirkeligt viiede 20 Par.

Olsker Kirkenyt i December.

Døbte: 10: Arbejdsmand Karl Peter Håkanssons Datter Emmy Han- ny Håkansson, norden Tejn. 17: Ugift Husbestyrerinde Hulda Marti- ne Marie Holmbergs Søn Kristian Frants Gunnar Holmberg Kofod af Tejn. 26. Gaardejer Konrad Nielsens Søn Holger Kure Nielsen af Rise- gaard i Olsker. Arbejdsmand Lud- vig Andreas Christoffersens Datter Karen Christoffersen af Tejn.

I Olsker Sogn fødtes i Aaret 1916 af Mandkøn 20 af Kvindekøn 16 ialt 36. Døde af Mandkøn 11 af Kvindekøn 6 ialt 17 altsaa 19 flere født end døde. Konfirmerede 12 Dreng og 7 Piger. Kirkeligt viiede 6 Par.

Gudstjenester og Møder.

Søndag den 7. Januar.
Ols Kirke Kl. 9½ Skrm. 9.
Allinge K. Kl. 2.
Mandag Aften Kl. 8 Møde for K. F. U. K. i Præstegaarden. Alle unge Piger velkomne. Tirsdag Af- ten Kl. 7½ Møde for K. F. U. M. hos Skomager Larsen. Alle unge Mænd velkomne.
Lørdag d. 13. Kl. 7 Missionskreds- møde i Tejn Missionshus. Ad- junkt Høyer og Præsten taler.
Evan. luth. Missionsforening Allinge Søndag Kl. 3½ Ole Jensen.
Rutsker Missionshus Søndag Kl. 3. O. Westh.

Oversigt over Allinge-Sandvig Kommunes Budget for 1916-17.

Indtægt.		
Overskud fra forrige Aar	20,000,—	
Renter af Kommunens Kapitaler	3200,—	
do. Strafrenter	700,—	3900,—
Indtægter af Ejendomme, tilhørende Kommunen:		
Købstadens Jorder	69,—	
Tinglokale	100,—	
Husleje	515,—	
Gasværk	4950,—	
Vandværk	4300,—	9934,—
Afgifter af faste Ejendomme m. v.		837,—
Afgifter ifølge Næringsloven: Næringsadkomster	100,—	
Brændevinsafgift og Udsækknings	2100,—	
Afgift efter Næringslovens § 75	50,—	
Indtægt ifølge Lov om Handelsregistre	10,—	
Hundeafgift	175,—	
Forlystelsesskat	100,—	2535,—
Tilskud fra Staten i Henh. til Lov Nr. 85		5565,—
Andre Indtægter: Afgifter af frivillige Auktioner	70,—	
Udpantningsgebyrer	200,—	
Sparekassen til Byens Forskønnelse	50,—	
Maskintilsyn	30,—	
Tilskud for Skoleinventar	850,—	1200,—
Paalignede Skatter: Grundskat	415,—	
Husskat	1700,—	2115,—
Skat af Aktieselskaber	825,—	
Skat til Kommunen som Erhvervskomm.	1025,—	
Formue- og Lejlighedsskat	89098,62	
= Fradrag efter Lov Nr. 85	115,—	88983,62
Bidrag fra Landdistriktet	9000,—	101948,62
Oprækning af Statsskat		80,—
Summa Indtægt		145999,62

Udgift		
Byens Bestyrelse: Lønninger	3030,—	
Udgifter til Skatters Paaligning og Oprækning	1400,—	
Andre Kontorholdsudgifter	600,—	
Vedligeholdelse af Kontorlokaler (Raadhuset)	100,—	
Andre Udgifter	1700,—	6830,—
Fattigvæsenet: Lønninger og Pensioner	150,—	
Udg. ved Fattiges Forsørgelse	18000,—	
Andre Indtægter	13450,—	4550,—
Understøttelse, der ikke har Fattighjælps V.	2000,—	
Vedligeh. af Fattigv. Bygn. og Inventar	200,—	
Andre Udgifter	1500,—	8400,—
Tilskud til Hjelpekassen	6000,—	
Fragaar Statskassens Tilskud	2000,—	4000,—
Alderdomsunderstøttelse	19221,—	
Fragaar Statskassens Refusion	7721,—	11500,—
Understøttelse til Børn og Enker	1620,—	
= Refusion fra Staten	520,—	1100,—
Skolevæsenet: Lærerlønninger	19275,—	
Undervisningsmidler	900,—	
Vedligeholdelse af Bygninger og Inventar	1000,—	
Andre Udgifter	4050,—	
Fragaar Skolefondstilskud	400,—	24825,—
Rets- og Politivæsen: Lønninger	650,—	
Medicinalvæsenet: Sygehuset, Lønninger	2895,45	
Forplejning	7500,—	
Medicin og Forbindsstoffer	672,25	
Vedligehold. af Bygn. og Inv.	1050,—	
Andre Udgifter	423,20	
Renter og Aldrag	922,10	
	13463,—	
Indtægt: Patienters Kur og Pleje	6872,50	
Andre Indtægter	10,—	
Refusion	2700,—	9582,50
Andre Udgifter: Sanatoriet	1065,55	4946,05
Gader og Veje: Lønninger	1100,—	
Byens Gader, Hovedreparationer	500,—	
Almindelige Vedligeholdelser	1200,—	
Andre Udgifter	700,—	3500,—
Byens Belysning	2929,—	
Brandvæsenet: Lønninger	100,—	
De offentlige Lystanlæg	450,—	
Renter og Aldrag paa Gæld		29661,57
Bidrag til forskellige Institutioner: Amtsstueskat	12.000,—	
Skyldvurdering	100,—	
Tilskud til Præsteembedet	300,—	
Sandvig Havn	800,—	
Forskellige Institutioner	635,—	13835,—
Andre og uforudsete Udgifter: Dyrtidsforanstaltninger	6000,—	
Forsikringer	500,—	
Uforudsete Udgifter	2000,—	8500,—
Overskud ved Aarets Udgang		20000,—
Meuighedsudgifter; Offeralløsning	2323,—	
Bidrag til Kirken	2450,—	4773,—
Summa Udgift		145,999,62

Briller og Pincenez

der passer til ethvert Øje, faas hos

A. M. Lindberg.

Urmager og Guldsmed.

Telefon Allinge 93.

Køb Kaffen Solo-Ærter

hos købes i

I. B. Larsen.

Den er drøj og velmagende.

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Nytaarstanker.

—o—

Nu skriver vi 1917, og vi begynder allerede at mærke, at Verden bliver fornuftig. — Danmark i det mindste.

Nytaarsaften før var saa festlig. Den Ildglorie, der slyngede sig om denne Aften, gav den et festligt, uforglemmeligt Skær. De mørke Gader med de store Menneskegrupper, hvorfra der engang imellem spruttede Gnistregn fra et Bundt Kinesere, eller Skæret fra et osende Blaalyt — og over Mængden de lysende Sole og Raketter, Støjen — den evige Smaaknalden — engang imellem afbrudt af kraftigere Knald fra Rifler og Pistoler.

Det er i Grunden ikke saa længe siden.

Tidligere slæbte man Vegne og Baade rundt i Gaderne, flyttede Porte og Skille, højste Cykler og andre Genstande op i Flagstænger m. m. Og ifølge ældres Fortællinger har Nytaarsaften i gamle Dage været endnu livligere.

Men de Tider er forbi.

I vor Tid er Menneskene blevet alvorligere. Storkrigen har præget dem og kastet en mørk Skygge hen over Europa. Det er ligesom man ikke mere kan glæde sig til Fremtiden — til at fejre det nye Aar. Nytaarsgødet er saa godt som udryddet. Kun ude paa Europas Slagmarker, ved Fronterne, var der en livlig Nytaarskydning; men Soldaterne trængte vel ogsaa til at stimuleres, — lidt Fyrværkeri maa der til, for at holde Humøret oppe.

Pio.

Bortsalg!

Torsdag den 11te Januar 1917, Eftmd. Kl. 1, afholder Bornholms Salgsforening efter Begæring af Gdr. M. Nielsen Bortsalg paa Blaa-holt i Olsker over et Parti Birkebrænde i Favne, 10 Gylter, nær ved Farring, 1 ung Orne, 25 Grise af forskellig Alder, 10 ikælvede Kvier, 1 Plag, 2 1/2 Aar, 1 Pletsle, 1 Affæggeapparat til Slaamaskine, 1 Hakkelsemaskine, 1 Radrenser med Saa-Apparat, 1 Rundsav 1 Kløvsav m. m.

Kun Medlemmer kan byde, og Medlemskort maa paa Forlangende forevises.

Grønvang i December 1916.

J P Nielsen.

5 Stk. Kviekalve

egnet til Tillæg, samt en god Malkeko er til Salgs hos

Lund,

Nørregaard, Rø.

Køb Primusapparater og Brændere samt andre Kogeapparater

Køb nu!

Billigst hos

M. C. Funch.

Gammelt Jern og Støbegods

købes

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

En ung Ko,

som kæver i Marts samt en ca. 1 Aar gammel Tyr, er til Salgs paa Krogholm i Rutsker.

BJØRNE-HONNING

i 1/2 kg Daaser a 60 Øre.

Nordlandets Handelshus.

Blandet Frugtmarmelade

i løs Vægt. 40 Øre pr. 1/2 kg.

faas hos J. B. Larsen Allinge

By- og Herredsfuldmægtig Johannes Kofod, Hasle.

træffes paa Raadhuset i Allinge hver Mandag efter Kl. 10 Form. og i Klemensker Kro hver Fredag fra 2—5 Eftm.

Søger De en Pige, en Karl eller en Dreng, eller mangler De en Svend eller Lærling en Fodermester eller anden Medhjælp, bør De snarest avertere i Nord-Bornholms Ugeblad, der hver Fredag bringes direkte ind i 1700 Hjem og læses af saa godt som hvert eneste Tyende. En Annonce her i Bladet vil derfor saa godt som altid bringe et tilfredsstillende Resultat.

Huder og Skind købes.

J. P. Møllers Eftfl.

ALBA

Crémant Chocolate

FINESTE DANSK FABRIKAT

5 Hager og Ruller fra 10 — 100 Øre

Hvidkaal og Rødkaal.

Stor fast Hvidkaal.

5 Øre pr. 1/2 kg.

I. B. Larsen.

Med Sejler „Hammershus“, som er paa Rejse hertil, har vi et Parti af hver Sort

Prima Laplata Majs og Glutenmelassefoder.

Vær saa god at gøre Bestillinger heraf

Nordlandets Handelshus

Blegsoda

— 20 Øre Pk.

Lessive Grand Felix 25 Øre Pk.

J. P. Møllers Eftfl.

Søger De en Livsledsagerske,

skal den gamle Cykle sælges, ønsker De Adgang over deres Ejendom forbudt, har De fundet et Par Galoscher, skal der være politisk Møde eller Bal, har De Kreaturer til Salg eller vil De købe saadanne, har De faaet nye Varer hjem, paatager De Dem Reparationer, har De startet en ny Forretning — hvordan skal Folk saa faa det at vide, hvis De ikke averterer i et Blad, som virkelig læses.

„Nordbornholms Ugeblad“ læses af saa at sige alle i Nordre Herred og er derfor et fortrinligt Annonceblad. Send deres Annoncer til „Nordbornholms Ugeblad“.

Ring op Telefon 74

Vinterøers.

—o—

Jørgen Petersens Vintervers, som Bladets Læsere vil have i frisk Erindring, er nu trykt som Bog. Samlingen danner et lille Hefte, i hvilken Form Versene er nemme at opbevare. Derfor bør alle, der sætter Pris paa Jørgen Petersens Vers, købe dette lille Hefte, der faas i Bogladen og kun koster 50 Øre.

SNE

—o—

Det sner — med hvide Fnug saa bittesmaa og Natten hvælver sig saa lyst derude — og Himmelen er tæt og mørkegraa, mens hvide Snelug hvirvler mod min Rude. Ned fra de nattedunkle dybe Fjerner strømmer de vildsomt ned. Det sner med Stjerner.

Og alle Savn, som sig i Søvn har grædt, de gemmes under Vintrens hvide Pude, under den Sne, som falder lyst og let, og dækker Efteraarets Rov derude. De lette hvide Fnug som Draaber trille mod Jordens Mørke ned. Det sner saa stille.

Aarets Historie.

—o—

Vaaren grønnedes og Solen lo. Gennem Ranker smuttede Straaler ned mens de muntert glitrede paa to og paa deres unge Kærlighed.

Og den store varme Sommer kom med de lune, lyse Aftners Rø, hvor de sad, de to, og talte om Sommerlykken, skabt imellem to.

Aa, hvor hurtigt Lykkens Timer gaar, Løvet visned under Høstens Magt, og det store, kolde Efteraar kom med al sin Smerte og Foragt.

Træerne stod tavse uden Blad, vissent Løv laa raadnende paa Jord, da hun gik fra ham med bittert Had. — Sneen faldt og slettede hendes Spor.

Chr. Jørgensen.

Skaansk Humør.

Per Persson i Sødra Sandby har holdt et tre Dages Gilde med god og kraftig Forplejning. Paa fjerde Dags Morgen sover Per Persson ind og vaagner ikke til Live før Gæsterne er borte, hvorpaa følgende Samtale udspandt sig:

— Er de rejste nu, Mor?

— Ja, det er de, Far.

— Det var da vel, for jeg havde ikke kunnet holde ud med dette her længere.

Pause.

— Fik de noget før de rejste?

— Ja, det kan du vel begribe, at de fik.

— Hvad fik de for noget?

— De fik Smørbrød, Ost, Skinke, Pølse, Flæsk og Paalæg, som det bruges.

— Fik de noget mere?

— Ja, Far, det fik de. De fik Kød, Kartofler og Sovs.

— Fik jeg ogsaa?

— Ja, Far, det fik du.

— Det var bra, Mor, fik de noget mere, Mor?

— Ja det kan du vel begribe. De fik Rissengrød med Mandler, Sukker og Kanel.

— Fik jeg ogsaa?

— Ja, Far, det fik du.

— Ja, men for Tusand, Mor, det vilde jeg jo ikke have haft.

Er en Hl Kul meget, Far? spurgte Drengen.

Det beror paa om du skal bære eller brænde dem, min Dreng, sva-rede Faderen.

En Sejler-Ladning

prima Laplata Majs,

Texas Bemuldsfrøkager, Palmekager, Glutensuktermelasse

og Kød- og Benmel

ventes i de nærmeste Dage. Priserne bliver billigste Dagspriser, hvorfor det anbefales at indsende Deres ærede Ordre.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10-12 og 2-4.

Modtager Indskud paa alm. Sparekassetilkaar til en Rente af 4 pCt. p. a., paa Folio til 2 pCt. p. a.

Forlovelsesringe paa Lager,

Opgiv Maal og jeg sender dem straks.

A. M. Lindberg.

Urmager og Guldsmid.

Telefon Allinge 93.

Store engelske Yorkshire Dampkul

a 625 Øre pr. hl Berliner-Koks a 360 Øre pr. hl — i Blanding med giver et meget kraftigt Brændsel til Kakkellovne og Komfurer. Ved kontant Betaling leverer vi disse Sorter frit tilkøbt heri Byen.

Nordlandets Handelshus.

Vort Lager er rigelig forsynet med

alle Sorter Foderstoffer

i prima kontrollerede Varer og til billigste Dagspris.

Allinge Kolonial- & Produktforretning

Til Levering i Januar, Februar og Marts 1917 har vi købt flere Ladninger af

Stor amerikansk Majs af ny Høst

Vi anbefaler vore Kunder at gøre Bestilling, hvilke vi noterer under Forbehold af, at Importladningerne til Danmark kommer lykkelig frem.

Nordlandets Handelshus.

Ekstrafin Klipfisk og prima Ris

anbefales til billigste Dagspriser fra

Allinge Kolonial- & Produktforretning

14-15 pCt. Superfosfat. 37 pCt. Kaligødning.

Vi har ingen faste Priser endnu, og vi faar kun et knapt Parti Superfosfat tildelt til Foraaret 1917. Derimod kan der faas mere Kaligødning, og Priserne for denne Sort bliver billigere pr. 100 kg end Superfosfat. Der kan maaske derfor være Anledning til at gøre rigelig Bestilling af Kaligødning.

Vi har et lille Parti Chilisalpeter usolgt. Vi har rigeligt af Gødningskalk og Gødningssalt paa Lager. Gør Deres Udregning og meddel os Deres Behov snarest.

Nordlandets Handelshus.

Bekendelse.

Til en Ven.

Jeg sae til dig saa stolt engang: Jeg tror, at Livet kræver et aabent Blik, en frejdig Sang og arbejdsvanle Næver!

Du skulde finde denne Tro i alt, hvad jeg har digtet. Ak kære Ven — bedst ved du jo hvor ofte jeg har sviglet.

Bedst ved du jo, hvor ofte jeg har din Forventning skuffet, Saa ofte slog min Næve ej der hvor den burde truffet.

Saa ofte glemte jeg mit Had, mit unge Had som Stridsmand, og mødte ikke, hvor du bad mig om min Hjælp og Bistand.

Ja, jeg har glemt saa mangen Gang, at det, som Livet kræver, er aabent Blik og frejdig Sang og arbejdsvanle Næver.

Ordet er frit!

Vi gør vore mange Læsere i By og paa Land opmærksom paa, at enhver kan faa optaget Artikler og Indlæg om Emner af almen Interesse i „Nord-Bornholms Ugeblad“.

Betingelsen er kun, at det skrevne er holdt i en sømmelig Form og indenfor rimelige Grænser, samt at Indsendere — til Underretning for Redaktionen — opgiver Navn og Adresse. Ligeledes modtager Redaktionen gerne Meddelelser om saadanne Ting og Forhold, som egner sig til Behandling i Bladets Spalter.

Dette gælder baade Byen og Landet, og det er en Selvfølge, at Redaktionen altid vil iagttage den strengeste Diskretion med Hensyn til sine Kilder.

Toget afgaar

Søgnedage:

Rønne-Sandvig

Fra Rønne	9 ¹⁰	3 ³⁰	9 ⁰⁰
Nyker	9 ²⁸	3 ⁵⁰	9 ¹⁸
Klemensker	9 ⁴⁵	4 ⁰⁷	9 ³⁵
Rø	10 ⁰³	4 ²⁶	9 ⁵³
Tein	10 ¹⁸	4 ⁴²	10 ⁰⁸
Allinge	10 ²⁹	4 ⁵⁴	10 ¹⁹
Til Sandvig	10 ³⁵	5 ⁰⁰	10 ²⁵

Sandvig-Rønne.

Fra Sandvig	7 ⁰⁰	12 ⁰⁰	6 ⁴⁰
Allinge	7 ⁰⁸	12 ⁰⁸	6 ⁴⁸
Tein	7 ¹⁸	12 ¹⁹	7 ⁰⁰
Rø	7 ³⁴	12 ³⁸	7 ¹⁷
Klemensker	7 ⁵⁴	12 ⁵⁶	7 ³⁸
Nyker	8 ⁰⁶	1 ¹⁰	7 ⁵⁰
Til Rønne	8 ²⁵	1 ³⁰	8 ¹⁰

Søn- og Helligdage.

Rønne-Sandvig.

Fra Rønne	9 ⁰⁰	12 ⁵⁰	8 ³⁰
Nyker	9 ¹⁸	1 ⁰⁸	8 ³⁸
Klemensker	9 ³⁴	1 ²⁴	8 ⁵⁵
Rø	9 ⁵⁰	1 ⁴⁰	9 ¹³
Tein	10 ⁰⁴	1 ⁵⁴	9 ²⁸
Allinge	10 ¹⁴	2 ⁰⁴	9 ³⁹
Sandvig	10 ²⁰	2 ¹⁰	9 ⁴⁵

Sandvig-Rønne.

Fra Sandvig	8 ⁴⁵	12 ³⁵	6 ⁴⁵
Allinge	8 ⁵³	12 ⁴³	6 ⁵³
Tein	9 ⁰³	12 ⁵³	7 ⁰³
Rø	9 ¹⁷	1 ⁰⁷	7 ¹³
Klemensker	9 ³⁸	1 ²⁶	7 ³³
Nyker	9 ⁴⁸	1 ³⁸	7 ⁵⁰
Til Rønne	10 ⁰⁸	1 ⁵⁵	8 ¹⁰

NB. Hver Søgnedags Onsdag Aften afgaar Toget fra Rønne 9.35, altsaa 35 Min. senere end normalt, hvorved der opnaas Forbindelse med Toget fra Nexø i Rønne N.

Erindringsliste.

Toldkamret 8-12 Form., 2-7 Efterm.
Kæmnerkontoret 10-11 og 2-4.
Eaane- & Diskontobanken 2-4 Eftm.
Sparekassen 10-12 og 2-4.
Stempelkontor i Sparekassen 10-12, 2-4.
Dampskibsexpeditionen, aaben ved Ski-benes Ankomst og Afgang Tirsdag og Fredag Efterm., Mandag og Torsdag Form.

Sognepræsten Tirsdag og Fredag 6-7.
Distriktslægen 8-9 og 2-3.
Postkontoret: Søgnedage 9-12 og 2-7.
Søndag 12-2.

Telegrafstationen 8 Morgen til 9 Aften.
Søndag 12-2.

Borgmesteren træffes paa Kæmnerkont. Branddirektøren Mandag og Fredag Form. 8 til 10.

Statsanstalten for Livsforsikring ved Chr. Olsen, Messen. Kontortid 1-4 Em.
Folkeregistreringen paa Raadhuset: Tirsdag Kl. 3, Fredag 7-8.

Jernbanest. er aaben for Gods 8-12, 2-6 Formiddag, og ligeds desuden 7-8 Aften samt til Tog, der afgaar udenfor nævnte Tid, fra en halv Time før Togets Afg.

Prøv vor udmærkede

MARGARINE

og De vil blive tilfreds saavel med Kvalitet som med Pris.
Frisk Tilførsel flere Gange ugentlig.

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Brødrene Anker Jernstøberi & Maskinfabrik

Telefon 2. Hasle Telefon 2.

Selvvandingsanlæg, Vand- & Aljepumper m. m.

Har De hørt

Allinge Kolonial- og Produktforretning

har det største Udvalg af

tørre vellagrede Cigarer,

baade fra P. Wulff, A. M. Hirschsprung, Horwitz & Kattentid og Carl Petersen — køb derfor Deres Julecigarer hos Allinge Kolonial- & Produktforretning.

NB. Fikse Julepakninger, billige Priser.

Gummifrakker.

Et Parti Dame-Gummifrakker er hjemkommen.

Priser fra 12 Kr.

En extrafin ulden Frakke

i moderne vid Facon anbefaler vi særlig.

Priser fra 27 Kr.

Nordlandets Handelshus.

Vi anbefaler

vort velassorterede Lager af

Isenkram, Glas, Porcellæn og Fajance

til billigste Priser.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Tegn Abonnement paa

Nordbornholms Ugeblad.

Til Stegning og Bagning

anbefales vort ekstragode Plantefedt.

Allinge Kolonial- & Produktforretning

Alle Tryksager billigst i Gornitzka's Bogtrykkeri, Allinge.

Den bedste Kaffe

Grijsk Tilførsel

flere Gange ugentlig.

Naas hos

Allinge Kolonial- og Produktforretning.